Stand der Maan.

5 November. VOLLE MAAN.
13 » LAATSTE KWARTIER.
20 » NIEUWE MAAN.
26 » EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

	Hoog Water.	Laag Water.
11 WOENDAGS	's mor. 10-30	's av. 4-30
12 DONDERDAG.	» 11-15	» 5-15
13 VRIJDAG.	» 12-00	» 6-00
14 ZATURDAG.	» 12-53	» 6-53

SURINAAMSCHE COURANT.

Nº. 90. Woensdag den 11den November. Aº. 1835.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 November 1835.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de Zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van Acht Centen, zal moeten wegen 9 Oncen; — en

Dat van Vier Centen, 4 Oncen en 1 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 9 November 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 31sten October ll., No. 1196/1088, is tot Adjunct-Afslager benoemd, SAMUEL JUDA LYONS.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Advertentien.

(11200) JOHN FRASER vertrekt.

(11202) De vrije ZELMA ... vertrekt.

TE PARAMARIBO OVERLEDEN, GEDURENDE DE MAAND OCTOBER.

Andries van der Eps, oud 40 jaren.
Johanna Wilhelmina van Daijen, oud circa 4 maanden.
Rosie van Beaudoen, oud ongeveer 80 j.
Judith Alvares, wed. Jacob Jona, oud 80 j.
Johanna Catharina van Stolkert, oud 3 j.
Andrew Allen, oud 22 jaren.
Johanna Clasina de Bakker, oud 68 jaren.
Hanna Coenraad Heijmans, wed. Isaac Salomons van West, oud circa 72 jaren.
Lea Dasilva Curiel, huisvrouw van David Cohen Nassij, oud 38 jaren.
Wilhelmina Maria Johanna, dochter van Antoinetta Kuhn, oud 18 maanden.
Johannis Erbertus, zoon van Johanna Hendrina Bodeman, oud 7 dagen.
Christiaan Constantijn Grall, zoon van Constantia van Grall, oud 4 maanden.
Johan Ohlenburg, oud 85 jaren.
Petronella Elspeet, ...
Coenraad Samuel Gerholdt, oud 26 jaren.
Elisabeth Josephina Mackerdenner, oud 48 jaren.
Eduard Charles Metschil, oud 29 jaren.
Georgina Johanna, dochter van V. W. de Villeneuve en C. L. Serres, oud ruim 5 jr.
Johannis Leonardus Pottgieter, oud 39 jr.
Charlotte van Eva van Samson, oud 99 jr.
Charles James Scheridan, oud 40 jaren.
Jelin Daniel Louis de Leon, oud circa 40 jaren.
Frederica Johanna Charlotte Wenkhuijzen, oud 21 jaren en 21 dagen.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 5den, het Schip *Regent*, Kapt. A. Allan, visa Nickerie naar Rotterdam; lading: 129 vaten Suiker.

Den 7den, het Schip *Susanna Maria*, Kapt. C. Spiegelberg sq. naar Amsterdam; lading: 374 vaten Suiker, 15 balen Koffie en 1 baal gebroken Koffij.

IETS OVER DE VORMING VAN VERSTAND EN HART BIJ DE VROUWEN.

Ik wil u niets van de groote wereld verhalen, ik wil u niet zeggen, hoe gij u op bals en soirées gedragen moet om te behagen, of u de kunst leeren, veel over niets te zeggen. Dit behoort niet tot het wezenlijke van den mensch, en die eeuwige behaagzucht, waardoor men slechts voor anderen leeft, en anderen, om zoo te spreken, het regt verleent om ons vergenoegd of verdrietig te maken, kan tot geen geluk voeren; maar evenzeer moet gij u wachten voor de soms zoo ongegronde vrees dat gij aan niemand behaagt, dat gij aan allen misvalt; daar dit ons juist in gevaar brengt, van op deze klip te stranden. De bewustheid van in zekere mate te bevallen, ontneemt ons eene soms ter nederdrukkende bloohheid; zij geeft zelfs den stiefkinderen eene soort van bevalligheid en te vredenheid met zich zelven, welke dezulken ontberen, die door de gedachte, overal te mishagen, gepijnigd, ter neder gedrukt, ontmoedigd worden, en zich daardoor in hare werkzaamheid belemmerd vinden.

Welligt hebt gij de eenvoudige spreuk, die ik in uw album plaatste, meermalen gehoord: "Een heldere geest verdient bewondering, maar een edel hart hoogachting." Ik heb terwijl ik deze woorden schreef, veel daarbij gedacht.

Menschen en zaken worden dikwijls geheel verkeerd beschreven en benoemd. *Geest* en *hart*, bij voorbeeld, zijn twee woorden, die men meermalen hoort gebruiken, zonder dat degenen, die ze gebruiken, er veel bij denken. Jongelieden, die wat meer durven zeggen dan anderen, die iets meer durven doen, dat buitengewoon is, en in het oog valt, noemt men al ligt *oorspronkelijk*, en verschoont zelfs hunne misslagen, door ze aan eenen al te weelderigen geest toe te schrijven. Vrouwen, die eens een versje maakten, een beeldje teekenden, eene aria zongen, heeten al spoedig vrouwen van eenen *beschaafden geest*; ernstige menschen, die u verhalen, dat zij zich aanhoudend met lezen en schrijven bezig houden, hetgeen reeds *geestrijk*, *talentvol*, eer men nog weet, welke de inhoud is van hun lezen en schrijven. Jongelieden daarentegen, die stil hunnen gang gaan en slechts voor hunne pligten leven; vrouwen, die onbenijd en onbekend, welvaart en geluk in hare huisgezinnen verbreiden, krijgen den naam van "goede kinderen, goede vrouwen," ont-leedt men dat woord *goed*, naar de beteekenis der groote wereld, dan zal het voor weinig meer dan dom kunnen gelden. De stille, nadenkende man wordt dikwijls geheel over het hoofd gezien, en met denzelfden titel van *goed* (zegge dom) betiteld.

Niet beter gaat het met het woord *hart*. Hij, die ligt en gemakkelijk spreekt, en wien het daardoor gelukt eenen ongelukkige te troosten; hij, die in eene opwelling van menschenliefde, of uit den overvloed zijner goederen, zonder eene merkbare opoffering van zijne zijde, eenen arme helpt, verkrijgt daardoor den naam van een *goed hart* te bezitten. Er zijn vrouwen, die hare bedienden als slaven met hardheid behandelen; doch daar zij den dood eener vlieg beweenen, geeft men haar den naam van een *goed hart*. Andere, die altijd bereid zijn ongelukkigen te troosten, lijdenden te helpen, en dezelve te verzorgen, verkrijgen den naam van hardhartig, omdat zij welligt eenen lagen, indringenden bedelaar, die zijn ongeluk verdiende, weigerden te helpen.

Eene hartstogtelijke opwelling tot goede en edele daden, die in een oogenblik ontstaat, wordt hoog geroemd; maar niemand vraagt hoe lang dezelve duurt, of uit welke bron zij is ontsproten.

Men prijst, en met regt, de vrijelijkheid van menschen, die door hun geluk noch trotsch, noch ijdel geworden zijn, en die, als ware het, het geheele menschdom met liefde en welwillendheid omvatten. Ja, zij verdienen lof; maar men bedenkt niet daarbij, hoe veel gemakkelijker het is, voor hen, die niets dan zonneglans en starrenlicht om zich heen zien, en voor welke zich alles in eenen rooskleurigen sluijer hult en helder en vrolijk zich vertoont, hoe veel ligter het voor deze is, een vrolijk gemoed te behouden, dan voor den ongelukkige, die in een somber duister rondwaalt, die door niemand gezocht of bemind wordt, en die toch de behoefte om te beminnen zoo innig gevoelt.

Het is vaak moeijelijker, na vele teleurstellingen omtrent zaken en menschen ondervonden te hebben, het geloof aan de deugd en de liefde voor de menschheid te behouden, dan wanneer men nooit bedrogen is.

Sommige menschen vorderen van het meisje, dat niet schoon is, meer goedheid en zachtheid, dan van de schoone, die men, als ware het, ten gevalle van haar fraai gezigt, daarvan ontslaat; maar zou het voor het mooije meisje niet veel ligter vallen goed te zijn, dan voor het min bedeelde? Moest hare schoonheid haar niet dankbaar, vrij van nijd, vrolijk en tevreden maken? Kan daarentegen het treurig gevoel van terug gezet te worden, bij het niet schoone geen nijd en verbittering verwekken, hetwelk wel niet goed is, doch zich bij den redelijk en menschkundig denkenden mensch, wel eenigzins verontschuldigen laat? Het valt niet zoo gemakkelijk, dan die alleen op het welgevallen der harten rusten, en die niet dan van menschen ... daauw dronken.

In allen gevalle blijft goedheid, zonder

verstand, hoewel als verstand' zonder goedheid, eene halve, zeer gebrekkige verdienste. Gij zijt goed, mijne waarde! blijft het; en hoezeer gij naar alles moogt streven, wat den geest versieren kan, wacht u echter om eene parel van de goedheid uwr harten, voor den schitterendsten diamant van den geest te verruilen.

Beoefenen muzijk en teekenkunst en alles waartoe gij lust en waarvoor gij talent hebt; maar schilder, indien uw talent zich zoo ver strekt, niet alleen vreemde portretten, maar ook vooral de afbeeldsels uwer geliefden; zing niet alleen voor vreemden, maar laat uwe liederen de uwen, die u gaarne hooren, verheugen. Wend uwe talenten vooral aan, om de uwen het leven te veraangenamen; volg de stem van uw hart; maar zijt niet doof voor die van het verstand. Denk er op na, hoe gij ook het eenvoudigste, ook het alledaagsche verrijken kunt, en uw inwendig en uitwendig leven zal rijk zijn.

De jeugd dweept gaarne en zoude de wolken wel willen grijpen; maar zij zijn te hoog; en wat in onze nabijheid bloeit, is toch ook liefelijk en schoon, schooner dikwijls dan het zoo ver verwijderde, als wij het maar goed beschouwen. De wijsgeeren twisten en verkrijgen niets, omdat zij om niets strijden, en keeren tot het niet terug. De geestdrijvers trachten naar het wonderbare, en begrijpen evenmin als de andere, het natuurlijke wonder, hoe het gras wast. Om het gewone kunnen bekommeren weinigen zich, en toch ligt slechts hierin de ware bron des aardschen geluks; toch wijst de omgang met de natuur altijd op het eeuwige; toch is het poetische in het leven een natuurlijk eigendom van gevoelige menschen, en niet de vrucht van eene diepe studie van onverklaarbare dingen.

Men spreekt altijd van de verborgene toekomst, en kan dezelve nooit evenwel opligten, en men bedenkt zelden, dat zich over hetgeen nabij ons ligt, zoo veel belangrijks denken en zeggen laat.

Daarom, mijne waarde, nicht! verdiep u niet in nuttelooze navorschingen, die toch nooit tot de verlangde uitkomst leiden. Heb het leven lief, terwijl gij het aanneemt als het schoone geschenk eener liefdevolle godheid.

Nu nog eenige woorden over het onderscheid tusschen *hoogachting* en *bewondering*. *Bewondering* is een verheven gevoel, eene schitterende vlam, het streven en het deel van groote, van omvattende zielen. *Hoogachting* is vriendelijk en zacht als het maanlicht, het is de liefelijke eigendom van schoone zielen. Mannen bewondert men dikwijls zonder ze te kunnen hoogachten; hoe is het mogelijk dappere helden te zien, zonder ze te bewonderen; maar het is soms ook nog minder mogelijk, hen hoog te achten. Bewondering kan men dikwijls door eene eenige schoone eigenschap of daad verwekken. Hoogachting verkrijgt men alleen door het naauwste vereering van het goede en schoone. Een man wordt dikwijls bewondert, eer hij, door eene nadere kennis van zijn inwendig karakter, aanspraak op onze hoogachting kan maken. Eene vrouw moet men eerst hoogachten, en daarna, wanneer zij zich in elke omstandigheid des levens, lijdend of handelend, even edel gedragen heeft, dan eerst verwekt zij het gevoel der bewondering. Bij den man geldt de roem; de roem der vrouw is de liefde; en geene vermaardheid kan haar zoo beminnelijk maken, als de liefde haar maakt. Tracht daarom voor alles de hoogachting van edele menschen te verdienen! gedraag u hunner waardig; geven toevallige omstandigheden aanleiding, dat gij bij de goedheid van uw hart, buitengewone gaven ten toon kunt spreiden, dan zal de bewondering uwer vrienden u van zelve ten deel vallen. Gij zult dan door geen verlies het gevoel van deze bewondering te duur gekocht hebben, in uwe vreugde over dezelve gestoord worden, of geene liefde verliezen, naar mate gij nadere bewondering verwekt. Stel alzoo geenen hoogeren prijs op bewondering dan op hoogachting. Nader meer tot degenen, die gij hoogachten, dan die gij bewonderen kunt, en zoek op geene gekunstelde wijze een' glans om u te verspreiden, in welken men het meisje niet gaarne ziet.

Gij kunt deze denkbeelden, welke ik u heb medegedeeld, tot in het oneindige voortzetten. Ieder leeftijd, de kindschheid, de rijpere jeugd, de ouderdom heeft deszelfs eigenaardige wijze van zien, die men door het bijbrengen van vreemde denkbeelden niet verdrijven kan of moet. Ieders gemoed bevat een heiligdom, dat voor een ieder gesloten blijft, behalve voor de innigste liefde. Veel zult ook gij anders inzien dan ik, veel zult gij eerst later zoo inzien als ik het nu inzie. Slechts in ééne zaak stemmen wij volkomen overeen, in gevoel voor waarheid. Blijf dezelve steeds getrouw; de waarheid ligt de bron van al het verhevene. Heb te veel eergevoel dan dat gij zoudt liegen; te veel goedheid des harten dan dat gij zoudt bedriegen, en waar het spreken van de waarheid u nu en dan zou kunnen benadeelen, zwijg, zoo gij het moogt doen.

Vlied vleijers en vleijerij. Sluit u liever aan degenen, die gij als opregt kent; zij alleen hebben een edel hart. Zijt oplettend jegens uwe vrienden, zonder hen te vervelen met de mededeeling van dingen, in welke zij geen belang kunnen stellen. Hoor hunne mededeelingen met vriendelijkheid en toegevendheid aan, en zijt stilzwijgend, trouw en onveranderlijk, ook jegens uzelve. Houd uw gegeven woord, al meent men wankelmoedigheid in vrouwen te verschoonen. Wees naauwgezet in het nakomen van u beloften, opdat men u geloove en vertrouwe. Het is zoo streelend, als onze naam reeds borg is voor de zekerheid van ons woord. Tracht niet naar alle geheimen van vrienden, en laat u niet te ligt als bemiddelares gebruiken; ten zij het bij uwe vertrouwde vrienden of bloedverwanten is. Vergeet altijd beleedigingen, nooit weldaden; en beproef u zelve van tijd tot tijd, of gij kleine gebreken afgelegd en in goede hoedanigheden gewonnen hebt.

TURKSCHE REGTS-UITSPRAKEN.

Omstreeks een twintigtal jaren geleden, verongelukte, door stranding op het eiland Samos, een fregat van den Grooten Heer. De kapitan-pacha eischte van de Grieksche regering eene som gelds tot schadevergoeding. „Als uw verwenscht eiland, zeide de admiraal, niet dwars in onzen koers had gelegen, zoude het fregat er geene schipbreuk tegen geleden hebben." Het geld moest betaald worden.

— Een jonge Griek van het eiland Cos, op een meisje verliefd, hetwelk hem van zich wees, maakte door het inzwelgen van vergif een einde aan zijn leven. De familie des gestorvenen eischte van den vader van het meisje den prijs des bloeds. De Kadi sprak het volgende vonnis uit:

„Gij hebt eene zeer schoone dochter; als zij niet bestaan had, zoude de jongeling niet op haar verliefd zijn geworden; als zij hem niet afgewezen had, zoude hij zich het leven niet ontnomen hebben. Uwe dochter dus, is de eenige oorzaak van zijnen dood, derhalve zijt gij den prijs des bloeds verschuldigd; maar gij moet dien aan den Sultan betalen; want gij hebt hem eenen zijner leenmannen ontrukt. Betaal denzelven op staanden voet in mijne handen."

Te Doveninz, op de kust der Baltische zee, strandden voor eenigen tijd twee walvisschen, die bijna op dezelfde wijze aan elkander gegroeid waren als de twee zusters Rita en Christina. Men heeft het tweehoofdige gedrocht door middel van touwen aan een vaartuig vastgemaakt, en op deze wijze naar Koppenhagen vervoerd.

APHORISMEN.

Woorden kosten der vrouwen dikwerf nog minder dan zuchten, en gebaarten minder dan woorden. Er bestaan derhalve ten opzigte harer verleiding ook trappen van vergelijking.

Liefde is de vriendelijke godin, die den levensweg met roozen bestrooit schoon vele menschen menigmaal de rozen vertrappen, welke hare moederlijke hand zoo overvloedig strooit.

Zonder liefde is het leven een' stikdonkeren nacht gelijk, waarin de menschen elkander onverhoeds tegen het lijf loopen en elkander daardoor niet zelden groote builen in het hoofd, soms ook wel gedachte wonden toebrengen. Zij is de innige onontknoopbare band, die twee harmonisch gestemde zielen vereenigt; de zoetste, meest genoegen kwekende droom der onschuldige jeugd; zij is te vergelijken bij een' reiziger, die naar zijn geliefdste voorwerp zoekt; want ook zij zoekt naar hare geliefste gezellin: de getrouwheid. Opmerkenswaardig echter is het, dat zoodra zij die gezellin vindt, hare wieg ook te gelijkertijd haar graf wordt.

Verwante zielen worden nooit ontbonden, al zijn zij ook gescheiden; een valsche stempel van vereeniging daarentegen kan niet-verwante zielen op het innigste verbinden.

De geheime orde van liefde en vriendschap is de eenige, wie alles ten dienste staat, om schijnbare wonderen daar te stellen: want de vaste, onwankelbare wil is de eenige toovenaar, die niets tot alles en uit toevalligheden belangrijke daadzaken vormt.

Indien er meer liefde op aarde heerschte, zouden de menschen meer menschen zijn; het gebrek aan hare algemeene beoefening brengt de talooze distelen en doornen voort, die wij in den lusthof des menschelijken levens, schier bij iederen voetstap, aantreffen. Mogt de ervaring eens zoo ver komen, dat zij dit diep gewortelde onkruid alom uitroeide; hoe zouden de vreedzamen en zachtmoedigen van harte zich niet over zulk eene zalige omwenteling verheugen!

Wie zijnen evenaasten waarlijk gelukkig wil maken, boezeme hem, door eigen voorbeeld, reine menschenliefde in. Hare betrachting is het eenige middel om ons ten allen tijde over den rang van redelijke wezen dankbaar en verheugd te doen zijn.

Ter Drukkerij van de Gezusters SERRES.